

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tuloverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia. Tuloverotuksessa myönnettävän tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi 590 eurosta 620 euroon. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi 2 550 eurosta 3 550 euroon.

Koko henkilökunnan saama tavanomainen ja kohtuullinen etu työnantajan kustantamasta liikuntasetelistä ehdotetaan säädettäväksi verovapaaksi tavanomaiseksi henkilökunta-etuksi.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan urheilijarahastoon siirrettäviä enimmäismääriä sekä lakkoavustuksen verovapaata enimmäismäärää korotettaviksi. Kotitalousvähennystä ei myönnettäisi sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelin omavastuuosuudesta.

Esitys liittyy valtion vuoden 2004 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2004 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Ansiotulojen verotuksen keventäminen

Tulonhankkimisvähennykseen ja kunnallisverotuksen ansiotulovähennykseen ehdotetut korotukset liittyvät hallituksen vuodelle 2004 esittämään ansiotulojen verotuksen keventämiseen. Verokevennys kokonaisuudessaan ja sen taloudelliset vaikutukset esitetään valtion vuoden 2004 talousarvioesityksen yhteydessä annettavassa hallituksen esityksessä vuoden 2004 veroasteikkolaiksi.

Tulonhankkimisvähennys

Tulonhankkimisvähennyksestä säädetään *tuloverolain (1535/1992) 95 §:ssä*. Sen mukaan verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan tulonhankkimisvähennyksenä 590 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän. Vähennys myönnetään sekä valtion että kunnallisverotuksessa. Tulonhankkimisvä-

hennys kattaa nimensä mukaisesti tulon säilyttämisestä ja hankkimisesta aiheutuneet menot vähennyksen enimmäismäärään saakka. Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut, työttömyyskassamaksut sekä asunnon ja työpaikan väliset matkakulut vähennetään kuitenkin erikseen.

Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi 30 eurolla 590 eurosta 620 euroon vuodessa.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Tuloverolain 105 a §:ssä säädetään kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksestä. Se lasketaan verovelvollisen ansaitsemien veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Vähennys on 40 prosenttia näiden tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja

sen ylittävältä osalta 14 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 2 550 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta. Kun puhdas ansiotulo on vajaan 88 000 euroa, ansiotulovähennystä ei myönnetä.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen tarkoituksena on kannustaa pienituloisia hakeutumaan työhön ja hankkimaan lisätuloja, ja sen kasvattaminen keventäisi verotusta erityisesti matalilla palkka- ja yrittäjätulon tasoilla. Vähennyksen ensimmäistä kertymäprosenttia ehdotetaan korotettavaksi 40 prosentista 47 prosenttiin, toista kertymäprosenttia 14 prosentista 23 prosenttiin ja enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi 2 550 eurosta 3 550 euroon. Vähennyksen poistumaprosenttia ehdotetaan korotettavaksi 3,5 prosentista 4 prosenttiin.

1.2. Työnantajan kustantamat liikuntasetelit

Tuloverolain 69 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan veronalaiseksi tuloksi ei katsota koko henkilökunnan tai työnantajan palveluksesta eläkkeellä olevien työnantajalta saamaa tavanomaista ja kohtuullista etua työnantajan järjestämästä virkistys- tai harrastustoiminnasta. Säännöstä tulkittaessa verotuskäytännössä on annettu korostunut merkitys lain sanamuodolle, jonka mukaan toiminnan tulee olla työnantajan järjestämää. Selkeimmin kyse on työnantajan järjestämästä toiminnasta silloin, kun työnantaja luovuttaa omia tilojaan tai esimerkiksi vuokraa ulkopuoliselta tilan virkistys- tai harrastustoimintaa varten. Työnantajan järjestämäksi urheilu- ja liikuntatoiminnaksi on katsottu esimerkiksi työnantajan ostamien kuntosali- ja uimahallilippujen luovuttaminen omille työntekijöilleen. Sen sijaan erilaisten liikuntasetelien avulla järjestettyä urheilu- ja liikuntatoimintaa ei ole katsottu työnantajan järjestämäksi verovapaaksi henkilökuntaeduksi. Liikuntaseteliä käytettäessä työntekijä voi urheilla valitsemanaan ajankohtana ja hän voi valita useista eri liikuntapaikoista ja -lajeista, joten liikuntaseteleiden käyttö on nähty enemmänkin työntekijöiden omien elantokustannusten

korvaamisena.

Työntekijän elantomenojen korvaamisesta on selvimmän kyse silloin, jos työnantaja korvaa rahana työntekijöille urheilemisesta aiheutuneet kustannukset. Tällöin kyse on työntekijöiden omaehtoisen toiminnan tukemisesta, eikä kyseessä voida katsoa olevan työnantajan järjestämä toiminta.

Nykyisin työnantajat järjestävät urheilu- ja liikuntapalvelut yhä useammin erilaisten liikuntasetelien avulla. Ne voivat olla esimerkiksi painettuja liikuntaseteleitä, liikuntakuponkeja tai liikuntakortteja, joihin voidaan ladata rahaa. Liikuntasetelien yleistyttyä monilla liikuntapaikoilla ei nykyään edes myydä ainoastaan yksittäiseen liikuntapaikkaan käyviä lippuja. Liikuntasetelien etuna on muun muassa se, että ne ovat työnantajalle hallinnollisesti helppo tapa järjestää urheilu- ja liikuntatoimintaa. Vaikka liikuntasetelit oikeuttavat haltijan valitsemaan urheilu- ja liikuntapalvelut useista eri vaihtoehdoista, niiden käyttöä ei voida suoraan rinnastaa rahan käyttöön, jos seteleihin liittyy riittävä kontrollointi. Liikuntasetelien verollisuus ei siten vastaa lain tarkoitusta, sillä tarkoituksena on ollut, että virkistystoiminnasta saatavan edun verovapauden ratkaisee sen kohtuullisuus ja tavanomaisuus, eikä se tekninen tapa, jolla toiminta järjestetään.

Esityksessä ehdotetaan, että tuloverolain 69 §:n 1 momentin 4 kohtaan lisätään maininta työnantajan kustantamista liikuntaseteleistä. Työnantajan koko henkilökunnalleen kustantamat liikuntasetelit voitaisiin katsoa verovapaaksi henkilökuntaeduksi, jos saatu etu on tavanomainen ja kohtuullinen. Työnantajan ei siten välttämättä tarvitsisi järjestää yhdellä kertaa koko henkilöstölle tilaisuutta harrastaa liikuntaa tai hankkia yksittäiseen liikuntapaikkaan käyviä lippuja, vaan hyväksyttävänä voitaisiin pitää myös harrastamista työntekijän itsensä valitsemana ajankohtana työnantajan kustantamien liikuntasetelien avulla. Käytännössä työntekijä voisi valita liikuntapaikoista, jotka liikuntaseteleitä tarjoavan tahon kanssa sopimuksen tehtyään hyväksyvät liikuntasetelin maksuvälineeksi.

Liikuntasetelin hyväksyttävän käytön edellytyksenä olisi se, että liikuntaseteleitä käytettäessä voitaisiin varmistua käyttäjänä olevan työntekijä, jolle työnantaja on setelin

luovuttanut. Siten seteleitä käytettäessä on järjestettävä asianmukainen kontrolli sille, että vain setelin käyttöön oikeutettu voi käyttää sitä, eikä anonyymeja tai siirrettävissä olevia seteleitä voitaisi hyväksyä. Liikuntaseteliä ei voitaisi muuttaa rahaksi eikä siitä olisi mahdollisuutta saada rahaa takaisin, jos palvelun hinta jää alle setelin arvon. Lisäksi edellytettäisiin, ettei seteleitä voida käyttää sellaisessa liikuntatoiminnassa, jota ei voida pitää tavanomaisena ja kohtuullisena. Tavanomaisena liikuntana voitaisiin pitää yleisesti suomalaisten harrastamia liikuntamuotoja. Tähän mennessä verotuskäytännössä kohtuulliseksi vuosittaiseksi edun määräksi on katsottu noin 200 euroa työntekijää kohti. Edun olisi oltava koko henkilökunnan käytettävissä, eikä kyse saisi olla työsuorituksesta tai palveluksesta annetusta vastikkeesta. Lisäksi toiminnan tulee edelleen olla työnantajan tarjoamaa urheilua ja liikuntatoimintaa.

1.3. Lakkoavustus

Tuloverolain 88 §:n mukaan työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 12 euron suuruinen avustus katsotaan verovapaaksi tuloksi. Verottoman lakkoavustuksen enimmäismäärä on vuodesta 1992 ollut 70 markkaa päivässä. Vuoden 2002 alusta summa on ollut 12 euroa päivässä.

Vuodesta 1992 ansiotaso on kohonut noin kolmanneksella. Esityksessä ehdotetaan lakkoavustuksen verottomuusrajan nostamista 16 euroon, jolloin se on ansioihin suhteutettuna samantasoinen kuin vuonna 1992. Lakkoavustuksen verottomuusrajan nostamiseen on sitouduttu hallituksen kannanotossa 18 päivänä marraskuuta 2002 saavutettuun tulopoliittista sopimusta vuosille 2003—2005 koskevaan neuvottelutulokseen.

1.4. Urheilutulon jaksottaminen

Urheilutulon jaksottamista koskevat säännökset otettiin tuloverolakiin vuonna 1999. Jaksottamista koskevien säännösten mukaan urheilijan verovuoden tulona ei pidetä sitä osaa hänen välittömästi urheilemisesta saamistaan tuloista, joka on tietyn edellytyksen

maksettu valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon. Valmennusrahastoon maksettua urheilutuloa voidaan käyttää urheilemisesta ja valmentautumisesta verovuoden aikana aiheutuvien menojen kattamiseen. Verovuoden päättyessä valmennusrahastossa oleva määrä katsotaan 20 000 euroa ylittävältä osalta verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi. Urheilijarahastolla urheilija voi varautua urheiluran jälkeiseen aikaan. Urheilijarahastoon siirretyt varat purkautuvat urheiluran päättymisen jälkeen vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden aikana. Urheilutulosta voidaan verovapaasti siirtää urheilijarahastoon enintään 20 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 25 000 euroa vuodessa.

Nykyiset urheilutulon jaksottamista koskevat säännökset ovat toimineet varsin hyvin. Eräissä tapauksissa urheilijarahastoon siirrettävät enimmäismäärät ovat kuitenkin osoittautuneet alhaisiksi. Esityksessä ehdotetaan, että urheilutulosta voitaisiin siirtää verovapaasti urheilijarahastoon enintään 30 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 50 000 euroa vuodessa. Tavoitteena on, että menestyvät mutta vain verrattain lyhyen aikaa hyvin ansaitsevat urheilijat voisivat nykyistä paremmin varautua urheiluran jälkeiseen aikaan.

1.5. Kotitalousvähenys

Kunta toteuttaa sille kuuluvat sosiaalihuollon palvelut yleensä joko tuottamalla palvelut itse tai ostamalla palvelut ulkopuolisilta. Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta annetun lain (733/1992) 4 §:n 1 momentin uuden 5 kohdan mukaan kunta voi toteuttaa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä tarjoamalla palvelusetelin. Tarkempia säännöksiä annetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) 12 §:n uudessa 2 momentissa sekä sosiaalihuoltolain (710/1982) uudessa 3 a luvussa. Palvelusetelillä asiakas voi ostaa tarvitsemansa palvelut kunnan hyväksymältä palveluntuottajalta. Tällöin kunta antaa palvelujen järjestäjänä asiakkaalle setelin, ja palveluntuottaja laskuttaa kuntaa setelin arvosta. Asiakas maksaa yleensä omavastuusuutena setelin arvon ja palvelun hinnan vä-

lisen erotuksen.

Palveluseteliä käytettäessä asiakas voi itse valita haluamansa palveluntuottajan kunnan hyväksymien palveluntuottajien joukosta. Kotipalvelussa asiakkaalle maksettavaksi jäävä omavastuuosuus voi vaihdella tuottajittain. Jos asiakas esimerkiksi valitsee tuottajan, joka tarjoaa laadukasta palvelua muita tuottajia korkeammalla hinnalla, asiakas maksaa lisäkustannuksen itse. Muissa sosiaali- ja terveyspalveluissa asiakkaan omavastuuosuus vastaisi suuruudeltaan nykyistä asiakasmaksua. Omavastuuosuudesta asiakkaalle aiheutuneesta kustannuksesta ei tule myöntää kotitalousvähennyistä, koska kotitalousvähennyksen tarkoituksena on tukea sellaisia palveluja, joille ei muuta kautta ohjata yhteiskunnan tukea. Kotitalousvähennyksen myöntäminen johtaisi näiden palvelujen päällekkäiseen tukemiseen. Koska *tuloverolain 127 a §:n 3 momentissa* on tyhjentävästi lueteltu ne tuet, jotka estävät kotitalousvähennyksen myöntämisen, esityksessä ehdotetaan, että kyseiseen lainkohtaan lisätään kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli.

Jos asiakas ostaa samalta palveluntuottajalta lisäpalveluja kokonaan omalla kustannuksellaan, kyse ei tältä osin ole samasta työsuorituksesta, vaikka lisäpalvelu hankittaisiin samalta palveluntuottajalta. Siten kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli ei estäisi kotitalousvähennyksen myöntämistä samalta palveluntuottajalta hankituista muista palveluista verovelvolliselle aiheutuneista kustannuksista. Tältä osin kotitalousvähennyksen myöntämisedellytykset olisi tutkittava erikseen.

2. Esityksen vaikutukset

Tulonhankkimisvähennyksen ja kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen muutokset ovat osa hallituksen ehdottamaa vuoden 2004 verokevennystä. Kevennyksen taloudellisia vaikutuksia on selvitetty valtion vuoden 2004

talousarvioesitykseen liittyvässä esityksessä vuoden 2004 veroasteikkolaiksi.

Tavanomaisia henkilökuntaetuja koskevalta muutoksella selvennettäisiin nykyistä oikeustilaa työnantajan kustantamien liikuntasetelien osalta. Esityksen voidaan arvioida kannustavan työntekijöitä käyttämään nykyistä laajemmin työnantajan tarjoamia liikuntamahdollisuuksia, koska liikuntasetelin avulla työntekijä voi vapaammin valita liikuntapaikan ja -ajankohdan. Liikuntasetelin käytön hyväksyminen asettaa myös pienet yritykset tasa-arvoisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin yrityksiin, joilla on mahdollisuus järjestää työntekijöille liikuntatilat omassa yrityksessä. Pienet yritykset joutuvat käytännössä aina hankkimaan liikuntapalvelut ulkopuolisilta.

Lakkoavustuksen verovapaa enimmäismäärän nostamisella ei arvioida käytännössä olevan julkistaloudellisia vaikutuksia.

Urheilijarahastoon siirrettävien enimmäismäärien nostamisella ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia, sillä keskimäärin urheilijarahastoon siirrettävät määrät jäävät jo nykyisiin rajoja alhaisemmiksi.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä.

4. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2004 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 2004 alusta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 69 §:n 1 momentin 4 kohta, 88 §, 95 §:n 1 momentin 1 kohta, 105 a §:n 2 momentti, 116 c §:n 1 momentti ja 127 a §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 88 § ja 116 c §:n 1 momentti laissa 896/2001, 95 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1360/2002, 105 a §:n 2 momentti laissa 606/2003 sekä 127 a §:n 3 momentti laissa 995/2000, seuraavasti:

69 §

Tavanomainen henkilökuntaetu

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota, ellei edellä säädetystä muuta johdu, koko henkilökunnan tai työnantajan palveluksessa eläkkeellä olevien työnantajalta saamaa tavanomaista ja kohtuullista:

4) etua työnantajan järjestämästä virkistys- tai harrastustoiminnasta, jollaisena voidaan pitää myös työnantajan kustantamaa liikuntaseteliä;

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 16 euron suuruinen avustus.

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 620 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 47 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 23 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 550 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 30 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 50 000 euroa vuodessa.

127 a §

Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos saama työsuoritusta varten on saatu omaishoi-

don tukea, kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa tarkoitettua tukea, työllistämistukea tai työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea. Vähennystä ei myöskään myönnetä asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön perusteella, jos asunnon korjaukseen on myönnetty

valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta.

_____ Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa.

_____ Helsingissä 16 päivänä syyskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 69 §:n 1 momentin 4 kohta, 88 §, 95 §:n 1 momentin 1 kohta, 105 a §:n 2 momentti, 116 c §:n 1 momentti ja 127 a §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 88 § ja 116 c §:n 1 momentti laissa 896/2001, 95 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1360/2002, 105 a §:n 2 momentti laissa 606/2003 sekä 127 a §:n 3 momentti laissa 995/2000, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

69 §

Tavanomainen henkilökuntaetu

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota, ellei edellä säädetystä muuta johdu, koko henkilökunnan tai työnantajan palveluksessa eläkkeellä olevien työnantajalta saamaa tavanomaista ja kohtuullista:

4) etua työnantajan järjestämästä virkistys- tai harrastustoiminnasta;

4) etua työnantajan järjestämästä virkistys- tai harrastustoiminnasta *jollaisena voidaan pitää myös työnantajan kustantamaa liikuntaseteliä;*

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 12 euron suuruinen avustus.

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 16 euron suuruinen avustus.

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 590 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 620 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 40 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 14 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 2 550 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

Vähennys on 47 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 23 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 550 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9 400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 20 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 25 000 euroa vuodessa.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9 400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 30 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 50 000 euroa vuodessa.

127 a §

Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos samaa työsuoritusta varten on saatu omaishoidon tukea, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa tarkoitettua tukea, työllistämistukea tai työnantajalle maksettavaa

Kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos samaa työsuoritusta varten on saatu omaishoidon tukea, *kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli*, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa tarkoitettua tukea,

Voimassa oleva laki

maksettavaa työmarkkinatukea. Vähennystä ei myöskään myönnetä asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön perusteella, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta.

Ehdotus

laissa tarkoitettua tukea, työllistämistukea tai työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea. Vähennystä ei myöskään myönnetä asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön perusteella, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 200.*

*Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran
vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa.*
